

Veseli hribček.*)

Živahno.

Narodni napev; harmonizoval A. Kosi.

mf

1. En hribček bom ku-pil, bom tr-te sa- dil, pri-ja-tle po - va-bil, še 3
 2. Tam go-ri za hramom en trsek sto - ji: je z grozdem obložen, da
 3. Ze čriček pre - pe-va, ne more več spat, v trgatav ve - leva, spet
 4. Kon - ji-či škreb - lja-jo in voz'jo tež - ko, ker vin-ce pe - lja-jo, k' je

mf

sam ga bom pil,
 ko - maj dr - ži.
 poj de-mo brat,
 močno sladkó.

La la-la-la - la - la-la - la - la-la - la - la-la-la - la - la - la - la.

Tra la, tra - la - la, la, tra - la, tra - la - la - la.

Otok, ki izginja.

V Severnem morju preti otoku Hagu nevarnost, da ga povsem ne pogoltnjejo morski valovi. Ta otok je last Nemčije. Vsako leto odtrga in odnese morje po dva hektara zemlje. Pred 200 leti je imel otok

1300 hektarov površja, sedaj ga ima samo še 500 hektarov. Leta 1800 je živel na tem otoku 480 ljudi, danes pa šteje samo še 135 prebivalcev. Ako ne zavarujejo obrežja z visokimi in močnimi nasipi, ne bo dolgo, da otok Hag popolnoma izgine. Morski valovi ga potope v pozabnost.

*) Ta pesem je priobčena v XII. zvezku „Zabavne knjižnice“, ki jo izdaja gosp. Anton Kosi. S tem opozarjamo čitatelje na ta zbornik mladinskih spisov. Uredništvo.

Smeh je zdrav.

Sladak, srčen smeh je znamenje zadovoljstva in zdravja. Zato se otroci, ki so zdravi in brez skrbi, radi smejejo. Smeh je v resnici zdrav, zakaj kdor se sladko smeje, mora globoko vdihavati zrak. Tako vdihavanje krepi pljuča in prsi. To provzroča le srčen smeh, ki prihaja iz vsega grla. Kdor se prisiljeno smeje, mu ni treba dihati globoko. Dr. Hafeland pravi, da je smeh eno najboljših sredstev za prebavljanje. Modrijan Kant piše, da deluje smeh na mišice, ki se gibljejo pri prebavljanju, jih pretresa ter tako pospešuje prebavljanje. Že v 18. stoletju je pisal Anglež dr. Arbuthnot, da koristi smešen in dovtipen človek toliko človeštvu kot dober zdravnik.

Port Artur.

Port Artur je tista trdnjava, ki jo branijo v sedanjih ruski-japonski vojski Rusi z občudovanja vredno hrabrostjo pred neprestanimi napadi takisto pogumnih Japoncev. Japonci so izgubili v tem obleganju nepremagljive ruske trdnjave na tisoče in tisoče vojakov, da je zemlja okolo Port Arturja že v pravem pomenu besede prepojena s človeško krvjo in pokrita s trupli ubitih vojakov. — Kadar je pri nas poldne, je v Port Arturju 7. ura zvečer, v Tokiju, glavnem mestu Japonskega, pa nekaj minut čez 8. uro zvečer. Mikado Mutsuhito je 121. japonski cesar. Ime Mutsuhito pomeni toliko kot po naše mili mož. „Jen“ je japonski denar in je vreden približno 5 K našega denarja.

Japonski otoki.

Na japonskih otokih je polno bljuvačjih in že ugaslih ognjenikov (vulkanov), največ jih je na otoku Niponu. Najvišji

vulkan je Fujino-jama (t. j. gora neumrjočnosti) z dvema vrhovoma Kengamine in Komaga-take (3745 m). Ognjenika Širane-jama in Asama-jama delujeta še vedno. „Jama“ in „take“ pomeni po naše goro, hrib.

Najnovejša avstrijska bojna ladja.

„Nadvojvoda Friderik“ je najnovejša bojna ladja naše mornarice. Dolga je 118-55 m, široka 21-72 m in v sredi globoka 7-48 m. Lahko si torej mislite, kak velikani je to! Narejena je ta ladja iz samega jekla, oborožena pa je s 4 velikimi in 36 manjšimi topovi.

Za oči.

Za oči je dobro, ako jih izpereš ob vročini in prahu večkrat na dan s čisto, vendar ne premrzlo vodo.

Draginja želv.

Na Angleškem čislajo bogati ljudje želve kot izborni jed. Zato pa vlada sedaj med angleškimi sladkosnedeži veliko razburjenje, ker so želve dražje. Funt želyinega mesa stane v Londonu že 350 kron. Želve so zato tako drage, ker so dognali zdravniki, da je tolišča teh živali velike važnosti kot zdravilo, ki nadomešča v raznih boleznih ribje olje.

Najdebelejše drevo na svetu.

V Kaliforniji v Severni Ameriki imajo drevo, ki je v obsegu debelejšje nego so vsa drevesa, kolikor jih poznamo doslej. To drevo meri v obsegu 38 metrov, v premeru pa 16 metrov. To drevo pripada vrsti borovcev, ki rasto v vseh delih sveta. Toda samo ta borovec v Kaliforniji ima tako velik obseg.

Rešitev zastavice v podobah v enajsti številki.

Bog obvari, Bog ohrani
nam cesarja, Avstrijo!

Prav so jo rešili: Zdenka Vrečko v Celju; Franc Vrečko, drugošolec v Celju; Tinica Vilhar, drugoletnica na učiteljski v Ljubljani; Rudolf in Jelica Pipan na Trati; Tonček Kappus pl. Pichlstein, učenec v Kamni gorici; Vladimir Andoljšek, učenec IV. razreda v Litiji; Ana Francipan, Lucka Hlebec in Nežica Lišec, učenke v Ljubljani; Melita Levce, učenka I. razreda meščanske šole v Ljubljani; Srečko Ferjančič, realce v Ljubljani; Stanko, Tonček in Franci Svetina, dijaki v Mariboru; Julika in Francelj Kant v Račečah pri Zidanem mostu; Vladko Šubič, realce, Stanko Šubič, učenec III. razreda v Ljubljani; Ludovik in Rajko Lederhas, dijaka v Ljubljani; Milan in Vida Stancar v Ljubljani; Spodnja slovenska kolonija na Sušaku pri Reki; Otokar Burdych, učenec VI. razreda v Središču; Zdenka, Metod in Boris Pirc, učenka in učenca v Kranju; Adolf Moric, učenec V. razreda pri Sv. Petru pod Sv. goro; Marta Reich, učenka IV. a razreda pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Vekoslav Repič, učenca v Rakovcu pri Vitanju; Anton in Vladimir Porekar, učenca na Humu pri Ormožu; Minka in Slavka Zacherl, učenki v Ljutomeru; Pavel Sirmšek in V. Jezovšek, dijaka v Celju; Zora Predovnik, učenka v Ljubljani; Stanislav Novak, Vladimir Zupanec, Feliks Cerčen in Leopold Pibernik, četrtšolci v Rudolfovcem; Helena in Stana Kraigher, učenki V. razreda v Postojni; Micka Osterc, učenka V. razreda pri Sv. Križu na Murskem polju; Franc Dolencec, učenec III. razreda, in Vladimir Dolencec, učenec II. razreda v Škofji Loki; Anton Kuret, učenec V. razreda v Ricmanjih; Rafaela Kosi, učenka VI. razreda, Marica Kosi, učenka III. razreda v Središču; Vekoslava Zartl, učenka V. razreda pri Sv. Križu na Murskem polju.